

Man gif saaledes til anden Behandling af den anførte Sag.

Der var intet Vædringsforslag stillet; Lovforslagets Paragraffer sattes under Forhandling.

Formanden: Der vil ikke blive stemt over de enkelte Paragraffer, naar ikke Afstemning særlig forlanges.

Da Ingen forlangte Ordet, gif man til Afstemning.

Lovforslagets Paragraffer antoges som vedtagne uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 3die Behandling.

vedtoges eenstemmig med 43 Stemmer.

Formanden: Begi skal allerede nu gøre opmærksom paa, at jeg agter at foreslaae Thinget at sige Sagen til 3die Behandling imorgen.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

En visse Behandler gav Forslag til Lov om at udvælge 30 Raadst. i de 100 Andledning og Fæstegaardes i alle 100 Fæsteg. foruds. Udtagelse til fri Raadighed som overhovedet gaar i Lov. 1. Jun. 1861 ma Lovforslagets tilføje i 2. Tillæg. An. Sp. 2613. 14. 13de Behandling i Folkethinget. i dette Tidende Sp. 151. 50. off. n. 5 m m n.

Formanden: Indvigningsministeren er ikke istand til at komme tilstede paa Grund af Forhandlingerne i det andet Thing, men Finansministeren vil møde paa Indvigningsministerens Bægne.

Saffner: Udstillingsafde. Betragtninger, som vi have hørt i tidligere Tidende, ved en foregaaende Sag idag, som ved en anden Sag igaa. Kunde nu vel foranledige mig til ikke at tage Ordet med Hensyn til det foreliggende Lovforslag. Jeg skal imidlertid dog tillade mig at fremkomme med nogle ganske korte Ud-

talelser angaaende samme. Jeg skal saaledes aabent og ligefrem begynde med at erklære, at jeg agter at stemme imod det foreliggende Lovforslag, idet jeg finder, at det hviler paa et uret og uretligt Princip. Jeg kan fuldkommen vel forstaae, at enkelte Medlemmer af Rigsdagen have kunnet finde sig foranledigede til at indbringe et saadant Forslag; men jeg kan vanskeliggere forstaae, at det har fundet Tilladning i det andet Thing, og endnu mindre kan jeg forstaae, at det har mødt en velvillig Modtagelse fra den høitagtede Regjerings Side. Jeg havde iqaar ved en anden Sags Behandling tilladelse til at udtale, at et Formaal, som vi maae betræbe os for at naae her i Landet, det er at see den nuværende Fæstegrund successivt overgaae til Selveiendom. Dnnaelsen heraf hviler for en stor Deel i Godseternes Hænder, men paa den anden Side uretellig og saa for en stor Deel af de nuværende Fæsternes Hænder, forsaavidt den afhænger af hvorvidt disse ville vilje sig villige til at gaae ind paa villige og uretligge Tilbud, som gøres dem fra Godseternes Side. Mange Godsetere have i Gjærningen vist, at de ere villige til at afhænde deres Fæstegods, og det er mit Haab og min Tro, at de enkelte Godsetere, der endnu holde sig tilbage, snart ville bestemme sig til at gaae ind paa den samme Bet., som allerede Fleertallet af Landets Godsetere har betraaet. Hvad der forrigt trøer jeg, har været stærkt til, at meget Fæstegods er gaaet over til Selveiendom, det har været Bestemmelse i Loven af 19de Februar 1861, og blandt disse Bestemmelser ikke mindst den, som giver Godseterne Raadighed over den 10de Gaard for hver 9 Fæstegaarde, som de afhænde til Selveiendom til Fæsterne eller til disses Efterladte. Jeg tror, at det for enhver forstandig Godseter her i Landet maa staae som en Dgave først at vilje i den Mening, som jeg nu hentydede til, nemlig at bidrage til at Fæstegodset gaar over til Selveiendom, og dernæst at vende sin hele Opmærksomhed og sin hele Virksomhed hen paa en Forbedring af sin Hovedgaard og sine Skove. Men, stiller han sig dette Formaal for sig, da vil følgen deraf ganske vist ogsaa blive, at han vil benytte sig af den anførte